

Nr 431.

Av herr **Berling**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om nöjesskatt.

I proposition nr 344 till årets riksdag har Kungl. Maj:t framlagt förslag till förordning om nöjesskatt.

Förslaget innebär, såvitt angår teaterföreställning och musikunderhållning, att nöjesskatten skall utgå med 15 procent å bruttopriset för varje biljett, inberäknat skatten. Såsom biljettpris skall anses det ordinarie priset för den tillställning, varom är fråga, utan hänsyn till att nedsättning medges för vissa grupper av deltagare eller att biljett utlämnas utan betalning. I biljettpriset skola inräknas förköpsavgift, särskild sittplatsavgift eller annan dylik avgift ävensom sådan program-, garderobs- eller därmed jämförlig avgift, vars erläggande utgör villkor för tillträde till tillställningen.

Som bekant är det förenat med mycket stora svårigheter att utan bidrag från det allmänna uppehålla högtstående teater- och musikverksamhet. Både staten och kommunerna lämna i insikt härom regelbundna bidrag till sådan verksamhet.

De angivna förhållandena ha på sin tid föranlett, att föreställningarna av de kungliga teatrarna satts i undantagsställning beträffande nöjesskatten. I det framlagda förslaget ha de kungliga teatrarna också en särställning. Enligt förslaget skall nämligen nöjestillställning, som anordnas av kungl. teatern eller kungl. dramatiska teatern i Stockholm å lokal, som stadigvarande begagnas för teaterns verksamhet i huvudstaden, vara undantagen från tillämpningen av förordningen.

Enahanda skäl, vilka föranlett undantaget för de kungliga teatrarna, föreligga för ett undantag beträffande övrig teater- och musikverksamhet, som är statsunderstödd.

Den föreslagna utformningen av nöjesskatten jämförd med de vanliga arbetsformerna för statsunderstödd teater- och musikverksamhet i landsorten gör ett sådant undantag än angelägnare. Det är nämligen så, att denna verksamhet regelmässigt måste i största utsträckning bygga på en publikorganisation med rabatterade biljettpriser. Om alltså verksamheten i sin ekonomi i huvudsak måste bygga på rabatterade priser, måste det framstå såsom onödigt betungande att i enlighet med det framlagda förslaget räkna nöjesskatten på de ordinarie biljettpriserna. Detta innebär i själva verket, att nöjesskatten för denna verksamhet, som enligt allas mening är värd att

gynna, skulle beräknas efter en högre procentsats än övriga tillställningar, med undantag dock för biografföreställningar. Ett undantag för den statsunderstödda teater- och musikverksamheten kan icke innebära, att man därigenom skulle träda annan teater- eller musikverksamhets rätt för nära. Redan i beslutet om statsbidrag ligger ju en prövning, som garanterar, att kulturella skäl utgöra en bärande anledning att främja verksamheten.

Det föreligger enligt min mening alla skäl för det beslutet, att all sådan teater- och musikverksamhet, som är statsunderstödd, skall undantagas från tillämpningen av nöjesskatteförordningen.

Jag vill för den skull hemställa,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 344 måtte besluta, att nöjestillställning, som anordnas av statsunderstödd teater- eller musikförening å lokal, som stadigvarande begagnas för föreningens verksamhet, skall vara undantagen från tillämpningen av den föreslagna förordningen om nöjesskatt.

Stockholm den 30 oktober 1945.

Edwin Berling.
